

SÁM CHÂU-HOÀNG

Châu-Hoàng thầy hiệu Liên-trì
 Làm văn phát-nguyện chỉ qui một đường
 Cúi đầu làm lễ Tây-phương
 Tịnh bang giáo-chủ pháp-vương Di-Đà
 Độ người vượt khỏi ái hà
 Dắt ra hầm lửa nhảy ra nghi thành
 Tôi nay phát nguyện vãng sanh
 Nguyện về cực-lạc nêu danh sen vàng
 Ngưỡng trông vọi vọi đạo tràng
 Dữ lòng thương xót mà mang tôi về
 Tôi thường ba cõi đắm mê
 Bốn ơn càng trọng lo bề cứu nhau
 Tưởng gì đời lắm thắm sâu
 Quyết lòng nên đạo, độ sau luân-hồi
 Không trên một bụi mà thôi
 Sáng trưng đường lối không nơi nào bì
 Nên tôi lòng gấn dạ ghi
 Chuyên cần niệm Phật không khi nào rời
 Phật là bụi cả khắp trời
 Cứu người thoát tử độ đời vô-sanh
 Còn lo nghiệp trọng phước khinh

Phước dày huệ mỏng phạm tình tối tăm
 Còn lo lòng nhiễm dễ lầm
 Duyên trên chưa sạch tánh thân khó nên
 Tôi nay tình nguyện khởi lên
 Cúi gieo năm vóc thiết bèn lòng ngay
 Mở gan trái dạ tỏ bày
 Chí-thành sám-hồi trông ngày Phật thương
 Chúng tôi nhiều kiếp oan ương
 Từ đời thuở trước không lường đến nay
 Bởi vì mê tối đại ngây
 Sân si quen nét cải thầy dạy khuyên
 Ví như ba nghiệp đảo điên
 Dầu cho nước biển rửa liền sạch đâu
 Than ôi tội nghiệp lấp đầu
 Nguồn ân biển ái thắm sâu vô cùng
 Ngửa trông đức Phật bao dung
 Tội mòn nghiệp hết sạch không buổi này
 Quyết lòng niệm Phật ăn chay
 Chí tâm thề nguyện từ rày đến sau
 Ví dầu tôi có ở đâu
 Lánh xa bạn dữ chẳng hầu tựa nương
 Gắng tu đạo Phật giữ thường
 Thề không thôi chuyển mắc đường thai sanh

Nguyện sao tu luyện mau thành
 Đặng mà cứu độ phàm tình thoát ra
 Cha lành là Phật Di-Đà
 Dem lòng quăng đại để mà độ tôi
 Đoái thương mấy đoạn khúc nôi
 Chứng tri đệ-tử luân-hồi oan khiên
 Cầu cho giấc ngủ rõ-ràng
 Thấy Di-Đà Phật hào quang rạng mình
 Cầu cho sắc tướng quang-minh
 Thấy Di-Đà Phật tâm tình đặng an
 Nguyện cầu lên cảnh lạc bang
 Thấy Di-Đà Phật trên đàn giảng kinh
 Cam-lồ Phật rưới đầy mình
 Hào-quang Phật chiếu thanh-minh tâm thần
 Cầu cho y Phật đắp thân
 Tay vàng Phật đỡ thoa làn đầu tôi
 Cầu cho chướng trước dứt chồi
 Gốc lành thêm lớn vun bồi tốt tươi
 Cho tôi sạch hết việc đời
 Trong lòng thanh-tịnh như người tây phương
 Tánh-linh màu nhiệm tỏ tường
 Mau nghe chánh pháp như gương trên đài
 Màu thuyền thanh-tịnh khoan-thai

Tịnh quang cõi Phật thấy hoài không ngại
 Như tôi gần có qua đời
 Khiến cho linh-tánh đặng tôi biết liền
 Đừng cho bệnh khổ vào thân
 Tử an sanh thuận như thần bao xưa
 Đừng cho trúa mền dây dưa
 Đừng cho Thánh Phật long-thơ Tổng-trào
 Sáu căn đừng có lao-xao
 Rõ ràng chánh-niệm như sao bắc-thần
 Hết rồi một đoạn báo thân
 Vào trong thiên-định xuất thần tây qui
 Ngó gần thấy Phật A-Di
 Quan-Âm Thế-Chí trụ-trì trước ta
 Các ông thánh chúng hằng sa
 Tuôn hào-quang xuống chói lòe rước tôi
 Duỗi tay xuống tiếp một hồi
 Lâu đài cờ phướng đông thôi quá chừng
 Nhạc trời tấu trời vang lừng
 Mùi nhang thơm ngát vui ưng tấm lòng
 Tây-Phương cõi Phật thung dung
 Rõ ràng trước mắt hiện ra cõi này
 Kể nghe người thấy vui thay
 Khiến cho ai nấy liền ngày phát tâm

Tưởng người chánh-tín tưởng thâm
 Bước vô đạo Phật khởi hăm lửa thiêu
 Vui thay cõi Phật tiêu diêu
 Ai theo Phật rước cao siêu liên đài
 Vung tay về chốn kim giai
 Toà sen rực-rỡ trong ao
 Đỏ, xanh, vàng, trắng tuôn hào quang ra
 Tôi ngồi chễm-chệ trong hoa
 Phật cùng Bồ-tát hăng-hà nhóm đông
 Tôi nghe pháp nhiệm tử lòng
 Chứng vô-sanh-nhẫn chơn tông thượng thiên
 Chỉ trong giây phút thành duyên
 Vẳng nghe chư Phật dạy truyền pháp âm
 Đặng nhờ thọ ký ấn tâm
 Dạy rồi linh tánh bao năm nhớ hoài
 Ba thân bốn-trí lâu dài
 Sáu-thông năm-mắt chuyện ai cũng tường
 Đà-la thần-chú nhiều phương
 Pháp nào cũng biết như gương soi lành
 Bao-nhiêu công-đức chứng-minh
 Nhớ ghi gồm đủ như kinh Phật truyền
 Mình đã cõi Phật ở yên
 Nhớ lời thệ trước độ duyên ta-bà

Thần thông biến-hóa thân ta
 Khắp mười phương thấy hiện ra phép màu
 Từ-bi phước-đức thâm sâu
 Có duyên hoá-độ đâu đâu vâng lời
 Khắp trong cả thấy nhiều nơi
 Cũng đều độ hết người đời trầm-luân
 Khiến cho lòng tịnh quen lâu
 Dứt tình ái dục lưu thần thiện lương
 Dắt người về đến Tây-phương
 Vào hàng bất thối nấu nướng bạn lành
 Lòng tôi thệ độ chúng-sanh
 Rộng như biển cả cũng dường hư-không
 Hăng hà thế-giới đều thông
 Chúng-sanh phiền-não độ đồng sạch trơn
 Nếu mà còn để nhờn nhờn
 Nguyên tôi không hết như đờn đứt giây
 Phật thường chứng lễ nguyện này
 Tu-trì công-đức độ ngay hữu-tình
 Bốn ơn đền đáp phân minh
 Ba đường cứu vớt siêu-sanh cõi màu
 Nguyên chung thế-giới ba ngàn
 Vẹn tròn một trí vào ban Phật đài
 Nguyên về cực-lạc một nhà

**Hoa sen chín phẩm là cha mẹ mình
Hoa nở rồi biết tánh linh
Các ông Bồ-tát bạn lành với ta
Huệ-Lưu diễn nghĩa chép ra
Ai tu tịnh-độ học mà sám chung.**